

EGY RÓMAI LÉGIÓ KALANDOZÁSA GÖCSEJBEN. I. RÉSZNEK A RÉSZÉ ±

Attendenum: Attilius

Marcus Aurelius Dombrezorolus levele a Császárnak, és az Ő válasza.

A levelet Iborfia és Mukucsfalva között találták Krumpliarcheologusok és bogárszedők. Mást nem találtak, mert sok vót a csollány és kevés vót a gánica.

„Császárom segítségedet és közbenjárásodat kérem.

Marcus Aurelius Dombrezorolus vagyok a 26. láthatatlan Légió parancsnoka.

Valcumból indultunk, hogy Sallán keresztül vagy kasul Arrabonába jussunk.

Feladatunk az Arrabonium Audium–Ferencvárum gladiátorainak megmérkőzésének biztosítása lett volna. Sajnos eltévedtünk. Átlépve a Limest, Teljes sötétségben kóborolunk, lehet, hogy várunk kell 1848 évet, hogy Világos legyen, de mi nem tesszük le a fegyvert.

Velem és Vasban vannak tisztjeim: Véna Sapheneus, Ambrosium Titus, valamint Pannon tolmácsunk: Ott Vótam aki nagyon szereti a nyojtót rétest.

Sajnos Véna Sapheneus elhagyta a Gépéestust a Valcumi hajón, ami lágyan lebegett a Pelsón.

Mivel Ő fájús lábú, Ambrosium meg mindig mérges, mert szereti a pöttyűs gombát, ezért eme segítség nélkül indultunk útnak.

Közben eltűnt a tolmács is. Kérem tüle: hun vóttá? Hun vótam, hun vótam ott vótam: kágyillót kerestem, de csak hajmát találtam.

Császárom!

Nagyon bízom a Légiómban. A Böde bogártól már nem ijednek meg.

Közben 1 hold alatt és 200 négyöglö között és nadrágszűj telkek mellett egy településre értünk.

Furcsa neve volt, a germánokra meg a vizigótokra hasonlított a neve. Egerzug. Ambrozionus szerint ez tévedés, mert sok katona elszórt szegekbe lépett, egyébként is rengeteg égerfát látott az út mentén. Így ez csak Égerszeg lehet. Légiómat gyorsabb Tempusra fogjam, de előtte itunk az ott kanyargó patakból. Nagyon sós volt az ize. Olyan Sallás vagy Zalás. A lovaknak ennye adtunk. Üres volt a gyohájuk.

Császárom!

A Borostyán utat nem találjuk. Bazaltkő helyett mindenhol Nero föld van. Fekete, mint az agyag. Mondtam is akkoriban: a trákoknak ne ilyen csenkesz kapát adjanak, azzal nem jutnak Messire.

Egy kicsit felfrissülve újabb elágazáshoz érkeztünk: Valami Teskánd, mondhatom, csuda nevek vannak errefelé. Itt megint gondolkodóba merültünk, mint a keleti tartományú vízipipa.

Kettő tábla volt kiszegelve: Göcsért meg SallaSaintGeorgius. Az előbbi jobban tetszett, mert a Gösser sörre emlékeztetett, amit a Borostyánút mellett főztek Carrantumban. Ezt az utat választottuk.

Császárom!

Rosszul tettük. Mind később kiderült a másik táblát valaki lenek fordította, hogy az a radaí... Már mindegy vót, mert úton vótunk Göcsért fele.

Császárom!

Ennyi erdő egész Umbráiban nincs, meg az a sok kicsi fekete pókok vagy kullancsok....

Lassan beesteledett. Észrevettünk egy púpos házat. Előtte egy ember böszen tornázott egy karddal.

Mi csinyá itt bátyám? Mi csinyálok? Kaszálók. Aztán fő szedem az ómét sillingába, majd fölviszem a pallásra.

De látom, maguk már igencsak fáznak meg ihesek. Adok maguknak lajbit, meg ümögöt. Azt ijje nem fáznak. Vac lesz. Köszönjük bátyám, de csörgét ne adjon, nem szeretjük a kígyókat.

Reggel kipihenten indultunk tovább.

Igen álmosak lehettünk, mert azt hittük, hogy a Baltikum felé igyekszünk, pedig bort már régen nyakaltunk.

Császárom!

Mi volt kiírva? Kislengyel- Nagylengyel

Jött egy nagy bajszú ember, mint az Asterix tudja... Valamilyen főzde felé kísért bennünket. Ott várt bennünket

Na, azt mondja: vegyék elő Cihabú a pínzt oszt kapunk finom nedűt.

Milyen nedűre gondol? Hát olyan gyümösösre. Először kapnak szíva pálinkát aztán körtét.

Császárom!

Ezekkel a népekkel nem szabad kereskedni!

A szíva kék, a körte meg ugye ződ a mi italunk meg szintelen vót!

Nem is fizettünk érte 1 sesteriust sem, indultunk tovább.

A bor hiányzott a katonáknak, de az nagyon, Ez a pillanat is eljött. Szeg szeg hátán. Ennyi szeg Tiberius Villájáb

Azt hittük otthon vagyunk Rómában. Dímbes dombos településhez értünk. Pajzsszeg.

Ha pajzs akkor már nagy baj nem lehet. Hangoskodásra lettünk figyelmesek két cicamaca veszekedett: mi vót el vagy Becsvőgye?

Ne veszekedjenek már inkább kínájják meg katonákat egy ki innyavalóval.

Behítk bennünket egy fekete födes házikóba, valami pincébe, ahogy itt híjják.

Császárom!

Ilyen bor a világon nincs nem hogy a Vezúv alján. Sistergett a pince alja, ahogy lötyögött ki a pohárból... Noha /h/, mind I. Ez a bor még a katonák pajzsának fényesítésére is jó lenne, amit el is rendeltem. Amíg a katonáim foglalkoztak addig én körülnéztem a környéken. Egy irányjelző táblába botlottam. Hogy az csicsergő ne essék, sok táblát! GellénCasa. Ez volt ráírva. Mire feltápázkodtam egy ember szaladt felém: Marcus! Marcus! Nem ism én feleltem. Gellenicus vagyok a Gall Légióból. Hü az már régen volt. Nagyon megváltoztál.. Ne is mond rólam települést. Később még szentté avatnak. Marcus olyan olajat találtam, amivel nem lehet sütni, de ha bekened, m Tiberis partján strandolnod. 100-as faktorú napvédő, olyan lesz, mint Gaius Hispániában. Ha megunod később vajban fürödhetsz. Ejj Gellenicus elég már. inkább áruld, el hol lehet a környéken egy jót enni, mert mindenhol cs bennünket..

Akkor Marcus figyelj jól: Itt átmentek nyugati irányba ki lesz írva, hogy Szilva-ágy, könnyen megismeritek, ki lesz feszítve egy lepedő, azon lesznek kék kavicsok. Na, az a Szilva-ágy. Ott a legjobb pörkölt Kányábú főzik. Annc fajtájábú a Tikkhordobú. A vergánya is jó csak a piros pöttyös kicsit megfekszi a gyomrot.

Na, Jupiter vigyázzon Rád.

Másnap korán nyergeltünk.

Tudtam, hogy újra kell számolnunk a kilométereket: $A = \pi r^2$

Sietnünk kellett tovább.

Egy magaslatra értünk. Nagy épület emelkedett felettünk. Házszáma is volt: 302

Innen már nem lehet messze Girgácia meg Óperencia sem. Csak szeretett Napolim..

Ült előtte egy jó megtermett ember. Biztos filozófus lehetett talán Seneca rokona.

Vastag könyvet tartott a kezében: A göcseji betyárok élete. Hogy híják? Nem híják, hanem menek.

Kandikó vagyok. Egyszer híres leszek, hanem kétszer.

Közben Trombozius leült a földre, majd észrevett egy domb felől érkező borostás embert valami Laci nevűt. Ez is hátán hordta a kardját később kiderült, hogy puska a neve. Nagydarab vasat is húzott maga után, rézágyút meg valami 47-es honvédeket emlegetett...

Merre menjünk tovább? Kandikó segített. Nova felé.

Igen a csillag felé.

Ez már olyan latinosan hangzott. Nagy baj nem lehet. Talán onnan már látjuk Narrabot is.

Császárom!

Itt vagyunk Nován.

Innen küldöm ezt a levelet Galambpostán. Itt úgy hívják kánya vagy valami varnyú...

Nagy volt a sürgésforgás. Búcsú vót. Minket is megvendégöltek, de előbb bezárták a tikokat, meg ennyi adtak a disznyónak.

Spagettit ettünk, mint a messinai strandon, ahogy itt mondják: mácsikot. Meg pizzát. Ilyen pizza Napoliban nincs. Itt prószának hívják. Prósza- prósza. Rozáliámra emlékeztetett Messinában!

Nova – Szilvagy focimeccs végeredményét Matematicus Sixtus most számolta ki: $(1+x)^n = 1 + \frac{nx}{1!} + \frac{n(n-1)x^2}{2!} + \dots$ Nos, az eredmény III : III tehát X.Légi Ló, amit nem tudtak felnyergelni. Ezen a labdakergető göcseji gladiatori meccsen én voltam a Ludis Atrium. Nem érttem miért fütülnek a nézők, pedig azt nekem kellett volna... Mivel vesztes csapat nem volt így nem került az oroszlánok közé. Igaz azokat nem hoztuk magunkkal."

Császárom utoljára kérdelem, hogyan tovább?

Nupta, tanultam egy verset is: „Szegek között Göcsej Örök"... Lefordítva: *Göcsej Longa, Vita Brevis*

A Császár válasza 6 hónap után:

Marcus!

Leveledet olvasni igen nehéz volt. Te már göcseji vagy. Így ott leszel, Konzul. A meccsnek már rég vége van.

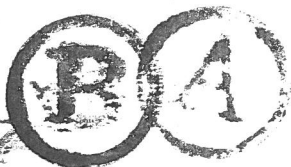
A borból és a gyümölcsös italból ne felejts küldeni.

Szép Rozáliák meg ott is vannak...

Ölel: Császárod

S. P. Q. R

***Megjegyzések /Notas/ az okiraton kívül* Megtalálható a Múzeumok iccakáján.**

A lúdvércsek nem szerepelhettek a megtalált okiraton, mert később a keltákkal érkezhettek ahol trolloknak hívták őket.

1 db-ig/darabig/ideig/Tempus/ együtt mulatták a Tempust a későbbi Carrantumban, ahol az első Habsburg sörfőzde állhatott.

Végül a kelták megunták és tovább álltak Vigóba/Hispania/. A lúdvércsek Dobronakon át érkezhettek/"gyüttment"/ Göcsejbe ahol „jó” barátságba kerültek a helyiekkel, akik gatyamadzaggal kedveskedtek nekik.

*Lúdvérc /3 lábú lúd/.

*A Krumpliarcheológusok nem biztosak az évszámokban.

Egyesek a Claudiusok uralkodása idejére teszik az irat korát/ lu.61 Nero?/

Kettesek már az Antonius dinasztia idejére /Traianus vs. Hadrianus/. Mindenestre Hadrianus járt Noricumba és elképzelhető, hogy járhatott a sörfőzdébe is. Onnan már csak 1 nap és 10 ezer lépés Göcsej.

Hármasok? Középhátvéd.

A ☐ el van vetve amit, One/1/ Egerzugi Gimnázium későbbi helyén is meg is találtak.

**Aki a tartalmat kívü belü megtanója az nyer egy belépőt a Homérosz: Odüsszeusz Milejszegben című előadásra Pont*csillag

Bergengócia térképét még keresik, állítólag a későbbi Salomvári Királyság része vót bár ezt a Kávásiak nem ismerik el.

Ez is Pont. Kustánszegben Ponty.

*Varga/Vergaszeg/. Publius Vergilius Maro itt töltötte idejét a római polgárháború során, mert nem bírta az Athéni klímaváltozást.

Később a Császár visszarendelte Rómába. Akkor írta nem híres Eclogáit: Életem a Szegekben... Kettőspont.*

Németfalú nem szerepel: valószínűleg később germán nyaralóhely.

*A Szegek feltárása teljes lábmértékben és köbméterben eddig nem vót lehetséges, remélhetőleg a Lúdvércsek későbbiekben a Göcsej Múzeum munkatársainak segítségére lesznek. A 100-as szeg még most sincs meg... Pont